

"На кукурудзяному полі" п. Вірського), до четвертої – не пов'язані з обрядовістю танці ("Плескач" П. Вірського).

Список використаних джерел:

1. Боримська Г. Самоцвіти українського танцю / Генрієтта Володимирівна Боримська. – К. : Мистецтво, 1974. – 136 с.
2. Василенко К. Український танець: підручник / Кім Юхимович Василенко. – К. : ПП КК, 1997. – 282 с.
3. Василенко К. Лексика українського народно-сценічного танцю / Кім Юхимович Василенко. – К. : Мистецтво, 1996. – 496 с.
4. Герасимчук Р. Ансамбль танцю УРСР / Роман Герасимчук // Мистецтво. – 1958. - № 6. – С. 14 – 21.

Муллер М. В.,

кандидат економічних наук Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка, м. Полтава

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ

В сучасних економічних умовах господарювання однією з найприбутковіших галузей світової економіки є туризм. Проте через низку чинників (нерациональне використання ресурсів, відсутність розвинутої інфраструктури, низька якість обслуговування, низька інформованість споживачів про туристичні послуги, значний податковий тягар) високий потенціал туристичної індустрії України не розкритий достатньою мірою [1].

Необхідність формування конкурентоспроможного туристичного сектору об'єктивно вказує на нагальність створення інноваційної моделі розвитку туризму, адже інноваційність є не стільки умовою, скільки вимогою часу.

Мельникова С.Б., Іванова В.Н. [2] вважають головними причинами, що зумовлюють необхідність інновацій, такі:

внутрішня – зростання і ускладнення потреб людини, родини, суспільства змушують здійснювати винаходи все більш нових та ефективніших засобів задоволення цих потреб;

зовнішня – постійно змінюване середовище, що оточує людину і суспільство (природне, соціально-економічне) привносить нові зміни подій і явищ суспільного буття. Людина змушена використовувати всі свої сили та досвід для того, щоб адаптуватися до цих змін, встояти у конкурентній боротьбі. Суспільству в цілому і кожній його частині необхідно розвиватися та йти вперед, тому що консервативна частина суспільного організму приречена

на поразку в боротьбі за існування і розвиток.

Категорія «інновація», як показав огляд літератури, існувала не завжди, пройшовши шлях від понять «науково-технічний прогрес», «нова техніка», «нова комбінація» до відомого зараз «інновація».

Останнім часом інновацію визначено за міжнародними стандартами як кінцевий результат відповідної діяльності, що втілений у новому чи вдосконаленому продукті, впровадженому на ринку, новому чи вдосконаленому технологічному процесі, використовуваному в практичній діяльності, чи в новому підході до надання соціальних послуг [3].

Визначення цього поняття на державному рівні дає Закон України «Про інноваційну діяльність»: інновації – новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення – виробничі, адміністративні, комерційні та інші, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [4].

У сучасних умовах, на нашу думку, можна виділили чотири підходи до трактування категорії «інновація»:

1. Об'єктний – інновація розглядається як певний результат у вигляді нової технології, нового товару, методу тощо;
2. Процесний – інновація як процес впровадження певних змін;
3. Трансформаційний – зміни в діяльності підприємства;
4. Ресурсний – інновація є способом більш ефективного використання ресурсів.

На нашу думку, існує п'ятий підхід – синергічний, що поєднує всі підходи та посилює їх. Тобто ми пропонуємо розглядати інновацію як результат діяльності, як процес впровадження нового, як зміну та як спосіб максимально ефективного використання ресурсів за допомогою добре організованої, систематичної роботи, в основі якої лежать нові знання і є потенціал для подальших нововведень.

Висновки. Сучасні умови господарювання потребують від власників туристичних фірм усвідомлення необхідності надання нових послуг, адже якщо відсутні інноваційні характеристики й зміни, підприємства приречені на поразку у конкурентній боротьбі за споживача. Саме синергічний підхід до розуміння природи інновацій найбільш відповідає сьогоденню та покликаний ефективно використовувати ресурси й успішно здійснювати управління підприємствами туристичної індустрії.

Список використаних джерел:

1. Савченко В. Ф. Роль держави у розвитку туристичної індустрії України / В. Ф. Савченко, С. О. Стойка // Науковий вісник ЧДІЕУ №1 (17), 2013. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://journals.uran.ua/nvgeci/article/view/22127/19649>. – Назва з екрана.

2. Социальная инноватика в управлении: муниципальные финансово-производственные группы: учеб. пособие для вузов; [Под общ. ред. В.Н. Иванова, С.Б. Мельникова] – 4-е изд., перераб. и доп. – М.: Муниципальный мир, 2006 – 260 с.
3. Статистика науки и инноваций: Краткий терминологический словарь [Под ред. Л.М. Гохберга]. – М.: Центр исследований и статистики науки, 1996 – 230 с.
4. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2007 №40-IV (зі змінами і доповненнями) // Офіційний сайт Верховної Ради – www.rada.gov.ua. – Назва з екрана.

Одробіньський Ю.В.,

кандидат мистецтвознавства,
професор за наказом кафедри дизайну
ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»,
Миколаїв

ЕТАПИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ В СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ЕТНОФУТУРИСТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ ХУДОЖНЬОЇ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ

Етнофутуризм розглядається вченими як форма регіональної самоідентифікації через цілісну систему світосприйняття, світовідчуття та світорозуміння людини [1].

Гносеологічними передумовами особливостей етнофутуризму можна вважати природу людського мислення; якому властиві з одного боку адекватність відображення дійсності, а з іншого – здатність до конструювання реальності, перетворенню за допомогою фантазії, уяви, де особливу важливість мають: апперцепція, пам'ять, пригадування і т.п., а також цілі, ідеали і проекти як образи майбутнього, де на перший план виходять мотиви архетипічних уявлень національних культур, мотиви сполучення сенсу людського буття з вищими духовними цінностями, пошук стійких орієнтирів етнокультурної традиції.

Нове художнє мислення виникає тут на основі переосмислення традицій етнічних культур в їх сукупності: обряд, вірування, словесний і образотворчий фольклор. Міф і орнаментика пов'язані між собою опосередковано. У геометричних символах ткацтва, вишивки, різьблення, і в їх кольорі зашифровані символи, не цілком зрозумілі навіть носіям культур. Однак відмінність знаково-символічної природи цих орнаментів від принципів образотворчості традиційної академічної школи спонукало художників-етнофутуристів до пошуків нової образотворчої мови, відповідних етнокультурних традицій [2].